

Nr 37.

Ankom till riksdagens kansli den 2 maj 1919 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående medgivande i visst avseende rörande utförsel till Finland av viss mängd affinerat socker.

Närvarande: herrar Källman, Ollas A. Ericsson*, Wijk*, K. A. Nilson, Antonsson*, Boman, Vennersten, Rune*, Johannes Åkesson*, Neess, Örne*, Westrup, Wikstöm, Johansson i Kullersta, Uddenberg, Jönsson i Fridhill* och Magnusson i Skövde*.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

I en den 14 mars 1919 avlåten, till bevillningsutskottets förberedande handläggning hänvisad proposition, nr 299, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva,

att fråga om beviljande av rätt för Svenska sockerfabriksaktiebolaget att vid utförsel till Finland före den 1 april 1920 av socker, som vid någon av bolagets fabriker affinerats, åtnjuta restitution av den tull, som av bolaget erlagts för en motsvarande kvantitet, dock högst 40,000 ton, från utlandet infört råsocker, måtte ankomma på prövning av Konungen jämlikt 13 § 5 mom. förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor, utan hinder därav, att det för utförseln avsedda sockret delvis tillverkats av svenskt råsocker; samt

att vid sådan utförsel av affinerat socker, som ovan avses, måtte jämlikt 4 § förordningen den 11 oktober 1907 angående beskattning av socker åtnjutas befrielse från erläggande av sockerskatt.

Uti en den 4 mars 1919 till Kungl. Maj:t ingiven skrift har Svenska sockerfabriksaktiebolaget anført, att bolaget från representanten i Stockholm för finska statsverkets livsmedelsorganisation fått emottaga en förfrågan, huruvida bolaget kunde åtaga sig raffinering av intill 40,000 ton råsocker, som vore avsett att importeras till Finland. Bolaget, som för sin del vore berett att tillmötesgå den gjorda framställningen, har emellertid framhållit, att härför erfordrades, att det exporterade sockret icke belastades med den tull, som för motsvarande kvantitet importerat råsocker måste erläggas, och icke heller med den svenska konsumtionsskatten; och har bolaget gjort framställning, i syfte att befrielse från tull och skatt måtte varda medgiven.

Efter att hava i ärendet hört generaltullstyrelsen och kontrollstyrelsen, har Kungl. Maj:t genom denna proposition för det ifrågavarande fallet begärt riksdagens medgivande dels till beviljande av tullrestitution, dels ock till åtnjutande av skattefrihet.

Efter det förevarande proposition blivit remitterad till bevillningsutskottet, har utskottet genom en från finansdepartementet mottagen, den 10 april 1919 dagtecknad skrivelse, vilken fogas till detta betänkande såsom bilaga 1, erhållit meddelande, att bolaget i en till Kungl. Maj:t ställd skrift, vilken i avskrift överlämnats till utskottet och såsom bilaga 2 närslutes detta betänkande, upplyst, att frågan om raffinering för finska statsverkets räkning av socker numera måste anses vara förfallen.

Utskottet.

Med hänsyn till vad sålunda numera förekommit, hemställer utskottet,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 299, angående medgivande i visst avseende rörande utförsel till Finland av viss mängd affinerat socker, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 2 maj 1919.

På bevillningsutskottets vägnar:

G. W. KÄLLMAN.

Bilaga 1.

Till herr ordföranden i riksdagens bevillningsutskott.

Sedan Kungl. Maj:t i proposition, nr 299, den 14 mars 1919 begärt riksdagens medgivande i visst avseende rörande utförsel till Finland av viss mängd raffinerat socker, har Svenska sockerfabriksaktiebolaget i skrivelse den 5 april 1919, vilken i avskrift bifogas, upplyst, att frågan om raffinering för finska statsverkets räkning av socker numera måste anses vara förfallen, vilket jag härmed får äran till eder kännedom meddela. Stockholm den 10 april 1919.

Enligt uppdrag:
RICKARD SANDLER.

Arthur Wirström.

Avskrift.

Bilaga 2.

Till Konungen.

Sedan vi från representanten i Stockholm för finska statsverkets livsmedelsorganisation fått mottaga en förfrågan, huruvida vi kunde åtaga oss raffinering av intill 40,000 ton råsocker, som voro avsedda att till Finland importeras från Java och Amerika, och vi efter undersökning av möjligheterna härför vid våra raffinaderier funnit, att ur synpunkten av fabrikernas kapacitet hinder icke förelåg, hava vi, innan vi ansågo oss kunna föra underhandlingarna om raffineringen vidare med finska statens representanter, velat tillförsäkra oss om att utan hinder från statsmakternas sida den ifrågasatta raffineringen kunde försiggå. Vi hava i sådant syfte i underdånig skrivelse av den 4 sistlidne mars hos Eders Kungl. Maj:t gjort hemställan,

dels att, därest för finska statens räkning till våra fabriker importerades utländskt råsocker till en kvantitet av intill 40,000 ton, vi måtte äga att utan hinder av gällande [exportförbud till Finland före den 1 april 1920 exportera motsvarande kvantiteter affinerat socker och melass (sirap),

dels att denna export måtte få ske utan erläggande av den skatt för det affinerade sockret, som för inhemsk konsumtion är föreskriven,

dels också att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå den nu församlade riksdagen att utan hinder därav, att det i förevarande fall för export till Finland avsedda sockret icke framställes uteslutande av utländsk råvara, vid restitution av den för motsvarande råvara erlagda tullen måtte vid exporten få tillämpas bestämmelserna i § 13 mom. 5 i kungl. tulltaxeförordningen.

Sedermera erhöilo vi emellertid genom skrivelse den 21 sistlidne mars meddelande från samma representant för finska statsverkets livsmedelsorganisation här i Stockholm, att den av oss lämnade raffineringsofferten ansetts ställa sig relativt dyr särskilt med hänsyn till den abnorma kursen på finska mark, utan att därvid dock bestämt tillkännagavs, att finska staten icke desto mindre under förändrade prisförhållanden kunde fortfarande reflektera på det ifrågasatta arrangemanget. Då vi beräknat raffineringkostnaderna efter noggrant utförda kalkyler och icke hava anledning medgiva någon reduktion i dessa kostnader, ansågo vi oss emellertid böra avfordra finska statsverkets representant ett bestämt besked, huruvida den uppkomna frågan om raffinering av socker till Finland kunde förväntas bliva återupptagen ånyo. Till svar härå hava vi i skrivelse av den 3 innevarande månad erhållit ett besked, att den uppkomna frågan om raffinering för finska statsverkets räkning numera måste anses vara förfallen.

Då de av oss i underdåniga skrivelsen av den 4 sistlidne mars påkallade medgivandena från Eders Kungl. Maj:t, delvis också av riksdagen, alltså för vår del numera torde vara obehövlige, hava vi velat härom i underdånighet lämna Eders Kungl. Maj:t detta meddelande.

Underdånigst

Svenska sockerfabriks aktiebolaget

ALBERT BROOMÉ.

Bestyrkes å tjänstens vägnar:

G. Söderlund.

Stockholm den 5 april 1919.